

Előfizetési díj.

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egy évre	16 frt
Félére	8 frt
Negyedére	4 frt
Egyhónap helyben	1 frt 50 kr

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Főlére 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Az értékesebb cikkeket díjaztatnak.

Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, havá az előfizetések és hirdetések kiadandók.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazdasági napilap

hadosok évfolyamának második évfolyamára.

„Kelet” előfizetési ára:

Egy évre	16 frt
Félére	8 frt
Negyedére	4 frt
Egyhónap	1 frt 50 kr

Egyes szám ára 7 kr.

Anegrendelések legcélszerűbben postai utalvánnyal aloldit könyvkereskedésébe küldendek.

Nolcz egyszerre beküldött előfizetés után tizetpeldánnyal szolgálunk.

STEIN JÁNOS,

a „Kelet” kiadója.

A szegény ember és a barát.

(-t). Az egyszerű embernek volt egy ki háza, földje, egy ütszöje, meg egy sülödjö. Jött a jégész, szántóját elverte; jött a ész, ütszöjét elvitte, — s mikor a szegény ember legjobban toporéknak vesztettei fölött, átkozván eget és földet: örökzika szomszédos zárdá kolduló barátja, feketellen zszakját az ajtó sarkánál nagy jöcsen, földre csúsztatva s kegyes „dicsőessé”-kel köszöntve az összeszortott ólt gazdát. A barát, mint eszéyes számát, maga is rágyújt a szegény ember kervés nőitára, sőt tödítja is, tele torokki vizját ezt a földet s szép csendesen égi szját a szót s addig-addig, hogy — beszédemet nem akarom hosszúra

A KELET” TÁRCZAJA.

Jókai

„Milton”-jából.

nagynevű író legújabb művét, ha egyik művésznének egészségi állapota engedi, Kolozsár közönségének szombaton lesz alkalma elődva látni. E. Kovács Gyula jutalomjátéka lesz az s így alkalmasszerűnek találjuk, rövid rőszekben a darabot ismertetve bemutatni közönségünknek izelől a darab egy, eddig seel sem közlött részletét.

darab drámai hőse sajátját a királypárti Morton lord, ki Milton lánya: Bora kezéért veszenye Lambert puritán lovaggal. Az első felvonásban Bora azt mondja nekik, a véres or, melyben élnék, nem a szerelem ideje; ne is választ most közzölök, hanem egykor csak nyújtja majd kezét, ki pályáján — viharbi, napfényben — egyaránt nemes maradván. Időn pedig atyja megvakul, kijelenti, hogy akk akkor lehet ő a másé, ha atyjának már nem lesz szüksége többé ő rá. A két lovag srelmi versenye mint drámai ér fut át a darabon. Az első felvonásban a puritánok hatalnak tetőpontján állnak s akkor Lambert törekek nemesen megmonteni királypárti vetélytársát. A második felvonásban már a királypártiak a világ s ekkor Morton menti meg prítán vetélytársát. De csak a színpalak közt y nemes. A színpadra nemelen szándékkal, elcsébbítni Milton nejt, s könnyen csébbítni asszonyt, ezáltal megtróni Milton szívét, hogy aztán a magában maradt Bora kezé árnykeresse. Hogyan vétheti ily módon megnyitheti azt a leányt, ki egy hában lakik retóhájjával s bamar megtudhatja, (a mint egy is tudja) hogy Morton lord mennyire mer maradt nemes! A heves lord létezi aztán larczt s kijelenti Borának, ki elárulta Lambert iránti szerelmét, hogy bírní fogja őt minde áron, bármí uton. Eltöflögva Milton sorsa lelett egy angyal (a leánya) s egy dé-

nyujtani — egyszer csak előkerül ám a missio. A setétségben tévelygő gyapjas hajnak közé megérkezik a missionarius, letelepszik, egy jó darab földet feltör, árpával behintí — a vadak csak nézik: mi lesz ebből? Pár hó alatt az árpa gazdagon terem, a missionarius learatja, a magot megtörí, kezdetleges lombokon lepárologatja. A vadak csak nézik: mi lesz ebből? Mi? lát pálinka — „kóstolják kend atyái”; az atyafiak megkóstolják; tetszik nekik, megisszák az egész quantumot s hogy jövedőre megint legyen mit inni, maguk is neki fanyalodnak, földet törnek, árpát vetnek s ad majorem civilisationis gloriam: pálinkát isznak.

A csaleket itt mindlünk is meg van bőven. Lám milyen nagy az adó, sok a tüzvész, árvíz, hol igen nagy a szárazság, hol igen sok az eső, mindennek pedig az oka az, hogy ez a szabadszeg kormány olyan törvényeket terjeszt a parlament elé, melyek szerint mindnyáján egyenlő jogokkal, kötelességekkel bírnak; a nemes arak többé nem kivételek az adóztól, katonaszkódás alól; nem épen feltételül kötelessége a parasztnak, hogy négylovas hintójuk elől a sáncaba is kitérjen; az az oka, hogy szabad az ipar, a vallás-gyakorlat — horrendum dictu még a zsidónak is! az az oka, hogy az uri székeiről eltávolítottak, plane most a bekebebről intézmény is behozták; a scriblerek orrára nem lehet, előleges cenzúra útján, kapaztát vetni, mert fölöttük esküdtszék ítél — holott, ha a régi áldott, boldog privilegiumok idők visszatérnek: adó nem volna anyai (t. i. a nemes arak vállán) s volna, a mint illik, helyes megkülönböztetés a „société” meg a „canaille” között, mig most „mindenfelé” néppel kénytelen az ember összelegyedni.

Hja bizony! fatális egy állapot ez — s mi, észintén megvallva, nagy érdeklődéssel fogjuk olvasni a kétfogutó vilámpapírosos újságból a világ végpusztulását s nyomorúságaink keserves leírását —

Hát, a vad népek közt is így megy a missio. A setétségben tévelygő gyapjas hajnak közé megérkezik a missionarius, letelepszik, egy jó darab földet feltör, árpával behintí — a vadak csak nézik: mi lesz ebből? Pár hó alatt az árpa gazdagon terem, a missionarius learatja, a magot megtörí, kezdetleges lombokon lepárologatja. A vadak csak nézik: mi lesz ebből? Mi? lát pálinka — „kóstolják kend atyái”; az atyafiak megkóstolják; tetszik nekik, megisszák az egész quantumot s hogy jövedőre megint legyen mit inni, maguk is neki fanyalodnak, földet törnek, árpát vetnek s ad majorem civilisationis gloriam: pálinkát isznak.

A csaleket itt mindlünk is meg van bőven. Lám milyen nagy az adó, sok a tüzvész, árvíz, hol igen nagy a szárazság, hol igen sok az eső, mindennek pedig az oka az, hogy ez a szabadszeg kormány olyan törvényeket terjeszt a parlament elé, melyek szerint mindnyáján egyenlő jogokkal, kötelességekkel bírnak; a nemes arak többé nem kivételek az adóztól, katonaszkódás alól; nem épen feltételül kötelessége a parasztnak, hogy négylovas hintójuk elől a sáncaba is kitérjen; az az oka, hogy szabad az ipar, a vallás-gyakorlat — horrendum dictu még a zsidónak is! az az oka, hogy az uri székeiről eltávolítottak, plane most a bekebebről intézmény is behozták; a scriblerek orrára nem lehet, előleges cenzúra útján, kapaztát vetni, mert fölöttük esküdtszék ítél — holott, ha a régi áldott, boldog privilegiumok idők visszatérnek: adó nem volna anyai (t. i. a nemes arak vállán) s volna, a mint illik, helyes megkülönböztetés a „société” meg a „canaille” között, mig most „mindenfelé” néppel kénytelen az ember összelegyedni.

Hja bizony! fatális egy állapot ez — s mi, észintén megvallva, nagy érdeklődéssel fogjuk olvasni a kétfogutó vilámpapírosos újságból a világ végpusztulását s nyomorúságaink keserves leírását —

Lambert.

Bocsás meg! Sietnem kellett: nagy vesztő közél. Barátimról most tudam meg épen hogy Whitefriers földi egy néptömeg felbujogatva titkos lázítóktól Hőmplyg e ház felé. Milton neveté Kíaltva és halált követelve

Bora.

Irgalmas ég! Hiesen elég leend Atyának a kiáltást hallani, hogy szíve megszakadjon.

Milton.

Nincs időnk Tanácskozára. E ház nem menthető meg. A rendnek őrei mind szem-behunyna. Nézik a vért, mely felénk közelet. S mondják: hiszem a Milton népe ezt Siessünk őt magunkkal vinni innem!

Flye.

Nyugodtan gyermekek! Előld időnk Van a tanácskozára. Tudtam én Régen, mi készül itt a föld alatt, A patkányországi régiókban? Kiszámítottam napját is, midőn Kitérni fog. — Midőn te hazajösz, S Morton dühöngve hagyja el e házat. — Oktál talán tudod, szép patiens?

Bora.

(elrejté arcát Lambert koblén.) Flye. Futott, mint a ki hátán kast viszen. S most ránk ereszt egy látát — utcaszárból.

Bora.

Oh mentek Milton!

Flye.

Kicsém, nincs hogy? Mert nemcsak Whitefriersből jő a vérs. Mit Rotherhyde küld rák, a még nagyobb. Köréskörül van fogva már e ház.

Bora.

Szentéges isten! Mit vétett nekik Atyám!

Flye.

Azt hogy ragyog! Ne sáppadozz! Ej, ej, már visszakészül-e enni megint? Hát nincs bízalmad Flyehez, orvosodhoz? Hát nem azért vagyok-e itt, hogy Milton Előlet s egészséget megvadjem én? Rég készült számra a leni

csak egyre figyelmeztetjük jövendőbeli t. laptársunkat, arra t. i. hogy ez a szabadszeg nemzedék már annyira elfajult, hogy nem elégzik meg aval, ha valaki azt mondja: „de rossz világot élünk!”, hanem a javítás módjait felől is szeretne egy kis felvilágosítást kapni. Mert hiátan, ma már nem lehet épen csak parancsolni, hanem föl is kell világosítani (átkozott felvilágosítás!) a népet, hogy mi válik javára.

S épen ez a bökkenő. Mert, hát lát-tuk mi a „kibontott” zászlót, legalább egy szögletét, de véletlenül kicsillant a sárga-feketé szögely is. A honvédség beolvasztandó a közös hadseregbe.” Kérdeztük, hogy, hát hogyan kell az „ázsiai” közigazgatási állapotokon segítni, de a felelet csak is a kinevezés páncédjában kinalgattak. Szerettük volna hallani, hogy az igazságszolgáltatási gyalázatos állapotokat (csakugyan skandalum, még a telepítvényeknek is jogokat adtak!) hogyan lehetne megjavítani — de bizony választ itt sem kapánk. Aztán hát, milyen jól fogott volna eznek az eszmétlen, elhetetlen, „népszerűséget hajhászó” minisztereknek, egy kis jó tanács, hogy miként kell a mai viszonyok közt, kicsikarni a flugtelén bankot, a fogyasztási adók restitúcióját stb. de, hát volt-e csak egy szóabban a fővárosi velt papírosos újságban mindezekről? S volt-e egyáltalán valaha szó a magyar nemzeti ömáltság, függetlenség terjesztéséről, hogy pedig volt és van mindig és következetesen szó az aulicusan tendenciáról, hol nyíltabban, hol leplezve; volt mindig és következetesen a szabadelvű eszmék lehurrogatása, a reactio és obscurantismus dédelgetése, egy kis absolutismus színezettel fölszerezve — hogy még az utolsó sülönk is zskába kerüljön...

Az ellen, természetesen, semmi alapos kifogásos sem lehet, hogy egy néhány erélyrezi mágnás juxtot akar magának csinálni s mindennap telenyomat

Ezt a bűrköbelet; de itt lessem

A „müthridás”-sal, „vincetoksikánál”

A városban mind elhíresztelém,

Hogy Milton mostan sulyosan beteg.

Előkéstem a várakozást,

Hogy tán közelet is halda már.

Most hirtelen az utcaszégelekre

Kiíratám, hogy Milton halva van.

Bora.

Az isten őriz, még élbirnek is!

Flye.

Hagy tenni engem, régen városullok.

A mint e hir elterjed városunkban,

Egyeszerre megfordulnak elleni:

Ki üldözé, mig élt, lesz bámulója,

Ha halja holt bírt. A püspökök

Dicsőölté hamvait meg reclamalják

S kinyitják neki a Westminster templomát

A lordok, párok és a baronettek

Mind megjelennek díszintajukban

S a grászba öltözött szép myladik

Koporsóját koszorúkkal fedik be

S midőn megindul ez a grászmenet

A templomi zászlókkal legelől,

Középen a grászhintó, a koporsó

Milton megröved, fáklafny köröl.

Ez a mi megrövedt lenn lázadtát,

A bösz tömeg, mely mint nyúlós salak

Magán rést törni, utat vágni nem

Enged ágyúnak és vétes csapatnak,

Szét nyilik a halotti grász elől,

És a patkányesereg térdre borulva

Zengi utánna a „Krisztó eleisont”.

S kisírtí majd kriptája ajtaját

A felezírdózt és üres koporsót,

Mig Milton itthon bírtos rejtékből

Saját halotti grászt fogja végig

Halgatni, hogyha már nem nézheti.

Bora.

S e kriptá ajtó fogja védni Milton?

Flye.

Jól fogja védni s még mást is teend.

Mindent előre jól elrendelék:

A pinze bolban készen tartogatott;

Mindent, mi szükségese a ravatalhoz;

Ott a koporsó, fáklák, cimerek,

A doctor végös gréndája. Hát neves,

Te szép pirosa változott beteg,

Hirdetési díjak:

Hatosok hasznosított gémrd sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdí minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyarababb hirdetéseknek külön kértvénnyel is nyúl a kiadónál.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsen: Oppelt Alajos Stadt-Straßen Nr. 2. (Eckhaus dem Wallsteig 35.) Hasenstein et Vogler (Wallsteig-gasse 10.) Bud. Meise Publicistische Bureau Budapest: Hasenstein et Vogler hirdetés köz. irodája. Weisz Már hirdetések felvétel. Budapest-szerződés 5. sz. Bécs Ede hirdetésvegyi egység, József 10. sz. 1. emelet

Nyitléri cikkek

gémrd sor után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, havá az előfizetések és hirdetések kiadandók.

— Az osztrák kormány —

Tiszán a szabadelvű párt klubban történt nyilatkozatával egyidejűleg — a kiegyezéssel a „Pol. Correspondenz”-ben a következő pontozatokat téte közzé:

1. A vám- és kereskedelmi szerződés (lényegében mai szervezete szerint) tiz évre megújítatik; felmondani azt a kilenczedik pontozatokat téte közzé:

2. Az általános vámtarifára nézve meg egyeztetést tartanak az írnt, hogy: a) néhány iparcikk, különösen a szövő ipar védelmére a vámtételek az ipar szükségleteinek megfelelő mértékben felerősítsék; b) a földmívelési termelés némely cikkeire a mostani vámok részben meghagyassanak, részben felerősítsék; c) a rongyra való kivitelvi vámtételek: d) egy csomó fogyasztási cikkekre, különösen kávéra, déli gyümölcsre, petróleumra, borra stb. effélére a közös vámtételek fokozása czéljából nagyobb vámtételek.

3. A fogyasztási adók dolgában abban egyeztek meg, hogy a cukor- és szeszadók szükségessége reformja iránti alkudozások minél előbb befejeződjen s hogy e közben a gazdasági szükségletek megfelelő előnyökben részesüljenek. 4. A közös köztársaságban való hozzájárulási arányban az eddigi quota szüntogy megtartott, mint az adóviszterítésnek a közös vámjövedelméből való levonása, azon módosítással mégis, hogy a monarchia két fele a kivitt cukor, szesz és sör után visszatérítést oly arányban viseli, a mily arányban a kérdéses

Hissen komédiát játszmuk mi ma, Komédiát hallál és papokkal, Hol a halott vívők és siratók A csuklya és a fától közt nevetnek S maga a cimerhordó vaslovag S igazostylába kacag, nyergében olve, S még a pap is gyors allego ütemben Énekl a „circumderunt me”-t. Ez a mi ellentétor járátunk, Azokkal szemben, kik bohócainak Tanították és egy tragédiát: Ok a kloakát vírók gyánadt Használják, mink elandárók a sirt.

Lambert.

Ki merje erről Miltont értesíteni?

Flye.

Csak rák bízattok azt is, itt vagyok, Tudom, milyen alakban kell headni Késérő szót; Milton természetese Eltűri a humort, s nálam van az. Fogadjunk, hogy ő is nevetni fog rajt.

Bora.

Oh rettegek játékot tűzni, könnyen Gyászfénylombot is kísértési istent. Hazug könnyekkel, tettetté sirással.

Flye.

Nem lesz e könyh nagy, hagy hullni azt. Milton valóban meghal e napon, Az a Milton, ki az egész világot Forró szívén melengedt. Az édes, Az anyagokkal játszódt Milton Eross napon tud nem lesz már sehol;

Az átkos órá, mely tudára adja, Hogy hályványképe a nép tört re, Más Miltont hoz világra, a kinek Prófétia átk, mint Vezuv-hamu Fog omlani e rát, ezudar világra.

A régi Miltont elsihatad már! Most menjetek, idők kimérve percze Öltöztetek grász mebe, addig én Elkészítem Miltont s ravatalt.

Bora.

(el szobájába).

Lambert.

(el jobbra).

(Folyt. köv.)

